

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: QP

Druga strona postępowania: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wymóg, aby obywatel hiszpański, który nie skorzystał z prawa do przemieszczania się, musiał spełnić wymagania określone w art. 7 ust. 1 Real Decreto 240/2007, jako warunek niezbędny do uznania prawa pobytu jego małżonka będącego obywatelem państwa trzeciego zgodnie z art. 7 ust. 2 wspomnianego Real Decreto, może – w przypadku niespełnienia rzeczonych wymagań – stanowić naruszenie art. 20 TFUE, jeżeli w wyniku odmowy uznania tego prawa obywatel hiszpański byłby zmuszony do opuszczenia terytorium Unii jako całości?

W odniesieniu do powyższego należy wziąć pod uwagę, że art. 68 hiszpańskiego kodeksu cywilnego wprowadza obowiązek wspólnego pożycia małżonków.

- 2) Czy, w każdym przypadku i niezależnie od powyższego, stanowi naruszenie art. 20 TFUE, na wyżej wymienionych warunkach, praktyka państwa hiszpańskiego polegająca na automatycznym stosowaniu przepisów art. 7 Real Decreto 240/2007 i odmowie zezwolenia na pobyt członka rodziny obywatela Unii, który to obywatel Unii nigdy nie skorzystał ze swobody przemieszczania się, tylko i wyłącznie z powodu niespełnienia przez niego wymogów określonych we wspomnianym przepisie, przy czym nie dokonano konkretnej i zindywidualizowanej oceny, czy między tym obywatelem Unii a obywatelem państwa trzeciego istnieje zależność tego rodzaju, że – z jakiegokolwiek przyczyny i biorąc pod uwagę zaistniałe okoliczności – powoduje ona, iż w przypadku odmowy uznania prawa pobytu obywatela państwa trzeciego obywatel Unii nie mógłby zostać rozdzielony od członka rodziny, który jest od niego zależny, i musiałby opuścić terytorium Unii?

Powyzsze należy rozpatrywać w świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości, m.in. wyroku z dnia 8 maja 2018 r., C-82/16, K.A. i in. przeciwko Belgische Staat ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 8 maja 2018 r. K.A. i in (Łączenie rodzin w Belgii) (C-82/16, EU:C:2018:308).

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 28 czerwca 2019 r. w sprawie T-377/18, Intercept Pharma i Intercept Pharmaceuticals/EMA, wniesione w dniu 29 lipca 2019 r. przez Intercept Pharma Ltd i Intercept Pharmaceuticals, Inc.

(Sprawa C-576/19 P)

(2019/C 432/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Intercept Pharma Ltd i Intercept Pharmaceuticals, Inc. (przedstawiciele: L. Tsang, J. Mulryne, E. Amos, Solicitors, F. Campbell, Barrister)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Leków

Żądania wnoszących odwołanie

- Uchylenie orzeczenia Sądu wydanego w dniu 28 czerwca 2019 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji o ujawnieniu okresowego sprawozdania z oceny ryzyka i korzyści doręczonej wnoszącym odwołanie przez drugą stronę postępowania w dniu 15 maja 2018 r., oraz
- obciążenie EMA poniesionymi przez wnoszące odwołanie kosztami postępowania i innymi kosztami związanymi z niniejszą sprawą, zarówno w pierwszej instancji jak i w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnoszący odwołanie podnieśli dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty na tym, że Sąd błędnie stwierdził, iż tiret drugie dotyczące „ochrony postępowania sądowego” w art. 4 ust. 2 rozporządzenia ⁽¹⁾ ma znaczenie dla sprawy jedynie w przypadku, gdy dokumenty zostały sporządzone w ramach zawiśłego postępowania sądowego lub zawierają stanowiska prawne będące przedmiotem takiego postępowania. W ten sposób doszło do nieprzewidzianego w tym rozporządzeniu niedopuszczalnego ograniczenia treści jego art. 4 ust. 2.
2. Zarzut drugi, oparty na tym, że Sąd błędnie stwierdził, iż tiret dotyczące „interesów handlowych” w art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001 może znajdować zastosowanie jedynie w przypadku gdy poszczególne fragmenty dokumentu, co do których stwierdzono, że naruszają interesy handlowe danej strony i nie mogą mieć zastosowania tylko na tej podstawie, iż ujawnienie całości dokumentu naruszyłyby interesy handlowe ich autora. Ta ocena uniemożliwiła Sądowi stwierdzenie naruszenia prawa oraz błędu w ocenie, którego dopuściła się EMA odmawiając uwzględnienia kontekstu wniosku o ujawnienie w tej sprawie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) z dnia 16 maja 2019 r. T-354/18, KID-Systeme/EUIPO wniesione w dniu 29 czerwca 2019 r. przez KID-Systeme GmbH

(Sprawa C-577/19 P)

(2019/C 432/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: KID-Systeme GmbH (przedstawiciele: R. Kunze, G. Würtenberger, Rechtsanwälte, T. Wittmann, Rechtsanwältin)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 10 października 2019 r. Trybunał Sprawiedliwości (izba decydująca o przyjęciu odwołania do rozpoznania) orzekł, że odwołanie nie zostanie przyjęte do rozpoznania oraz że spółka KID-Systeme GmbH pokrywa własne koszty.
